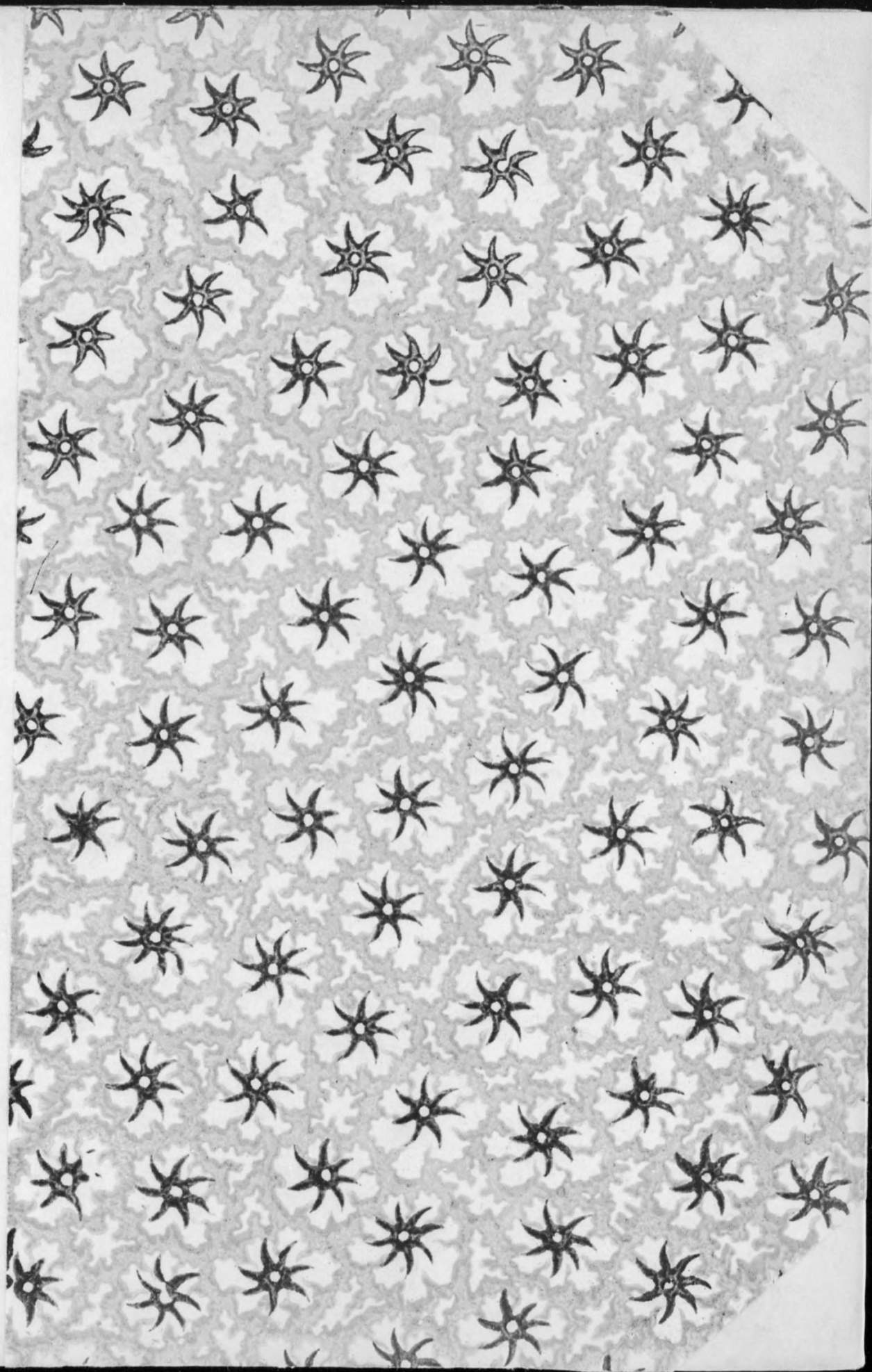

UBL: BKNOOG 104

Boekenopgave

104.

18104

DE
HISTORIE
VAN

Floris en Blanchefleur /

**De welke na datse lange gescheyden wa-
ren / ende veele perykelen geleden had-
den / tot den Houwelyke staat quamen.**

Seer plaifant ende vermaakelyk om te leesen.

AMSTERDAM, By de Erve van' Gysbert de Groot, Boekverkooper
op den Nieuwendijk / in de groote Wpbel.

PROLOGIE.

PAulus zeyd, dat ledigheyt is de Moeder van alle quaatheyt. Om dan dit te schouwen zo hebbe ik een kleyne schoone Amoureuse Historie gestelt van twee Gelieven, vol wonderlyke avonturen, die veel meer zuurs dan soets leden, eer sy haar liefde volbrengen koste. Ook stel ikse daarom, op dat Minnaars deser Werelt merken zouden, hoe veel sorgen en tribulatie de minne den Creaturen voorbrengt, ende hoe veel perykelen, ende hoe ongestadig zy is, also dat een vreugt duisent sorgen baart: voor een zolaas duisent angsten: ende voor minnelyk versaam duisent uren met een groot jammer, dikmaal verscheyde moet zyn, ende ten eynde de Ziele ter Hellen leyt. Daarom gy Jongers, 't zy Mannen of Vrouwen, hier bygeleerd worden en latet u ten blyspele vertrokken worden, ende wilt aanveerden de minnende liefde Gods die eeuwig duren zal, daar gy alle ruste in vinden zult, en zal ook bevryden van alle plagen der Hellen. 't Welk ons alleen wil gunnen onsen Zaligmaaker.

MIJ. DER NED.
LETTERKUNDE
TE LEIDEN.

De Historie van FLORIS en BLANCHEFLEUR.

Also ons de Oude Schyften verhalen / so bevinden wy in de geschiedens dat ontrent den jaare na de geboorte onses Heeren 624. was in 't Land van Spanjen een ongeloofige Koning / Venus geheeten / die hadde een Koninginne van der zelver Det. Op een tyd reysde dese Koning met magte over de Zee in Kerstrijk / Sieden en Sloten raseerende en afwerpemde / rovende en brandstigt ende de kloosters ende Godshuysen / so dat men in 30. mylen van de Zee niet en vand woninge nogte mensen / so hadden zy 't in drie dagen gedestruereert. Terwyl hy dede laden ende ballasten zyn Scheepen met den roof / so sand hy veertig mannen oppassende daar de Pelgzijs passeeren moesten / om die te ruineeren. Als zy doen de wegen bereept hadden / so sagen sy van den Berge komen Pelgzijs / die seer moede waren / welke sy aanveerden ende bevogten / maar de Pelgzijs gaven haar goed om haar lijf te houden. Onder dese Pelgzijs was mede een Grabe uit Frankrijk / die met hem hadde een Dogter / die groot ging van kinde / van haaren man die in eenen strijd geslagen was / dese grabe bogt een wyle vromelyk tegen de ongeloofige honden / maar zy hebben hem daar verstragen / want sy te magtig waaren / ende boerden syne Dogter met hem gevangen / ende zyn so met den Koning te Scheepe gegaan / en met goede spoede weder gekeert in Spanjen / daar hy eerlyk ontfangen werde: ende deelde de kroof den Soudenieren // elk naar synen staat. Ten laatsten nam hy de Kersten Vrouwe / ende schonk die zynder Koninginne / die daar mede zeer blyde was / want zy hem lange om een Kersten Vrouwe gebeden hadde. De Koninginne nam de vrouwe in haar kamer / ende gaf haar dootlof zy houden de Wet dere Christenen / ende zy diende de Koninginne vzoeg ende spade / seer getrouweijh / ende leerde haar Francoys / so dat sy seer in 't Hof be mind werd. Ten laatsten wert de Koninginne gewaar / dat zy met kinde was bevaan / ende vzaagde haar hoe lange sy begozt hadde geweest / 't welke sy de Koninginne zepde / ende de Koninginne zepde dat sy ten zelven tyden ook begoste te dra gen / ende hoopte bepde 't eender tyd te

gelligen. Als nu den tyd der natu-
ren volkomen was/so gelag de Koningin-
ne van eenen schoonen Soone op Palm-
sondag/ dien de Heydensche Meester de-
den heeren Floris/ ende op den selven dag
gelag die gevangen Vrouwen van een
Dogter die zy doopen dede/ ende gaf
haar den naam van Blanchefleur als den
Koning tydinge hadde/ dat zijn Vrouw
de Koningin eenen Soon gebaart had/
was hy seer verblyd/ ende maakte groote
Triumpherende/ dede synen Sone bewa-
ren by de Chyzenen Vrouw: Maar hy liet
hem suppen en boeckten van een der ker-
stense vrouwen.

Adus hadden dese kerstense Vrouwen
beyde dees kinderen te bewaren/ en han-
teerde se seer wel/ ende hadde beyde so lief
dat zy nauwliks wist wat kint sy 'er liefste
had/ ofte des Konings Soon/ ofte haar
Dogter/ ende deese twee waren altyd by
malkanderen/ ende kregen zig zo lief
eer sy vyf jaren oud waren/ dat d' een van
den anderen niet wesen en mogte ende als
zy tot haren vyf jaren gekomen waren/
zyn die twee kinderen so schoon ende wel
gelyk geweest in allerley manieren/ dat
men in alle 't Land geen schoonder kin-
deren en vand.

**Doe den Koning synen Soon Floris tot hem riep om hem
ter Schoolen te setten: ende van de liefde en 't scheppen
van Floris en Blanchefleur.**

Het tweede Capittel.

Als den Koning bemerkte dat zijn
soon Floris verstant begoft te kry-
gen/ riep hy hem/ en seyde dat
hy moeste ter Schoolen gaan/ die
groote meester Garboer zonde hem
leeren dies hem Floris seer bedoest en
werd weenende/ seggende/ Vader iken
sal utet konnen leesen nog schryven/
nog

nog eenig ding versinnen/ ten zy dat
Blanchefleur met my ter Schoolen mag
gaan. Doen beloofde hem zijn Vader dat
hyse beyde ter Schoolen sende soude/ dies
die kinderen beyde verblyd waren: Adus
zyn deese twee te saamen ter Schoolen
geset/ onderwesen malkanderen so veel/
dat sy beyde seer groot waren in schryven
ende lesen ende in 't Latyn te spreken/ so
datse tot malkanderen dikwyls minne-
brieven schreven in 't Latyn so dattet an-
dere kinderen niet en verstonden. Adus
zyn dese twee in grooten liefden t' saamen
opgewassen/ het welk Floris Vader
bemerckende/ sorgende dat die Jonge
liefde in synen Soone stede grypen soude/
ende dage dese twee te scheppen/ ende
seyde tot der Koninginne/ dat hy Blan-
chefleur soude dooden/ zo hy Floris van
Blanchefleur niet scheppen en konde/ op
dat dooz haar dood/ hy een ander hoger/
ende Wel gebodden Dogter lief gekry-
ge/ maar dog de Koninginne wedertiep
Blanchefleur niet te dooden/ op avontu-
ren/ of hy daar van mistroostig woerd/
ende hem selven dooden in gte. Ende
sy dede ordoneren dat hem Floris school-
meester siek maakte/ dat hy daar niet
meer leeren en konde/ ende daarom wis-
de hem zijn Vader versenden tot Mon-
tozien in een ander schoole/ om te leeren
daar doen ter tijd veel Edel kinderen/
ende schoone Maagden waren/ om dat
Floris sijn Sone onder deschoone Maag-
den/ ende Jonkvrouwen/ soude so ligte-
lyken mogen vergeeten die liefde van
Blanchefleur: Maar ten quant niet na
des Konings meyninge: want als hy
na Montorpen repen soude/ so vzaagde
Floris/ oft Blanchefleur met hem repen
soude: waar op hem de Koning antwooz-
de/ dat Blanchefeurs Moeder siek was/
ende datse by haar Moeder blipen moe-
ste/ want de Moeder moeste haar siek/
gelaten dooz des Konings gebod/ ende

haar Dogterken by haar houdende/ op
dat Floris alleen soude repen. Als Flo-
ris dese saken verstaan hadde/ was hy
uytermaten droevig/ ende bedreef groo-
te rouwe/ seggende/ dat hy sonder Blan-
chefleur nergens wesen en mogt. Als
den Koning eir de Koninginne dat groote
mishaar aan hem sagen/ soo beloofden
sy hem/ datse Blanchefleur na senden
souden binnen veertien dagen/ hoopende
dat hyse binnen dien tijd vergeeten soude.
Doen is hy een luttel beter te vreden
getweest/ en nam drectlyk aan Blanche-
fleur oorlof/ haar drectlyk kussende ende
omhelsende/ dat sy by haar Moeder was/
ende in segenwoozdigheyt sijn's Waders
seggende.

Adieu mijn herteljkke troost en soet /
Adieu liefste werste bloed /
Adieu mijn alderliefften dag /
Adieu mijn aldertiefften bloet /
Adieu mijn uitverkooziste goet /
Adieu mijn liefste oogen opslag /
Adieu die mijn jonk herte verblijden mag /
Adieu mijn herten medecijn /
Adieu mijn alderlieffte die opt aansag /
Adieu het moet gescheyden zyn.

Adieu Chyfooz mijn sijn behoord /
Adieu Rosier met alder ootmoet /
Adieu mijn eeuwighlyk geklag /
Adieu mijn troost aimelyk goed /
Adieu my oog sozge doet /
Adieu voort meer in mijn / O wag /
Adieu na u mijn gewzag /
Adieu doet mijn grooten pijn /
Adieu die my te troosten plag.
Adieu het moet gescheyden zyn.

Adieu mijn spiegel van leuen vzoet /
Adieu die mijn verlusten doet /

Adieu in mij opt zulk gedrag /
 Adieu mijn hoope mijn hoogste bloet /
 Adieu daar al mijn rust op staat;
 Adieu al mijn leers gewag /
 Adieu mijnen roep is nu / ó ag!
 Adieu gy blijft de liefde mijn /
 Adieu Fonteyn mijns vzeugts geklag /
 Adieu het moet geschepden zijn.

PRINCEN.

Blancheſteur gy zijt die mijn laſt op
 laad /
 Ik hope nog te zien uw ſchoon aanschpn.
 Gedenkt mijns Luſde in lyden vzoet /
 Al moetet lacy nu geſchepden zijn.
 Van deſe gelaten ende woorzen / en
 was zijn Dader den Koning niet wel te
 vzeden: daarom hy Floris met ſchoone
 woorzen / ende vzoer giften met ſchoone
 ſtaate te Montozien ter ſchoole ſond /
 daar hy zo ſeeſtelph ontfangen werd
 van den Hertoge Gozas / ende van der
 Vrouwe Sente / ende van haarder dog-
 ter. Ende werden van vrouwen Sibile
 in den ſchoonen gelept / daar zeer veel
 edele Maagden waren: maar het was al
 niet: want wien hy ſag oft wat hy hoor-
 de / hem quam altoos in gepepns zijn up-
 verkoren Blancheſteur / zo dat hy dik-
 wils ſeer verzugte / ende maakte groot
 geklag eer die veertien dagen ten eynde
 waren. Als nu den tyd van de veer-
 thien dagen volkomen was / ende hem
 Blancheſteur niet gevonden en werd / zo
 en werd hy nog meer rouwig / ende

zorgde dat zy dood waare / zo dat hy nog
 eeten / nog dzinken / nog ſlapen en konde
 maar wierd geheel ſiek. Als dat ſijnen
 Kamering ſag / outbood hy haafteijck
 den Koning ſijnen Dader / die de Koning-
 inne tot hem heeft geroeven en zepde;
 Vrouwe / ik en weet wat raad met onſer
 Zoon / Blancheſteur moet ons kind hou-
 den in haar liefde met toberje / dat weet
 ik wel: want hy niemand dan hy haar
 begeert te zijn.

Nu zal ikſe haafteijcken doen haalen /
 ende zalfse dooden / op dat hyſe dan ver-
 geeten mag. Doen zepde de Koninginne /
 Heere dat is onwyllyck geſepd dat Blan-
 cheſteur ons kind heeft betoverd / want
 ſy hem ook uptermaten bemind / want
 ſint ter tyd dat hy te Montozien trok /
 en heeftse noyt byden dag gehad / maar
 altoos in verzugten geweest / ende in zwa-
 re pijnen / zo dat ſy nog eeten nog dzin-
 ken en mag. Aldus behieldenſe Blan-
 cheſteur den lybe / zeggende: Hy Heere / het
 waar groote zonde ende ſchanden / dat men
 zo een kind doden ſoude ſonder regt of
 reden / maar gy doet beter dat gyſe in de
 Stad van Nicheen doet voeren / ende doet
 ſe daar verkopen / ende van daer ſalfse wel
 verkoerd wozden / dat men daar niet meer
 af vernemen en zal. Deſen raad dagte de
 Coning goet / ende dede tot hem komen /
 twee rijcke Coopluyden / ende zepde hem
 hoeſe te Nicheen trekken moſten / om al-
 daar Blancheſteur te verkoopen: 't welck
 de Coopluyden hem beloofde te doen.

Hoe

**Hoe de Koopluyden oorlof namen van den Koning / ende
 trokken naar Nicheen / daer ſy Blancheſteur verkochten / aan den Wari-
 raal van Babilonien / dieſe in ſeer groote weerden hiet.**

Het derde Capittel.

Deſe Koopluyden boozſchzeben /
 hebben oorlof genomen aan den
 Koning ende der Koninginne /
 ende zijn 't ſcheepe gegaan / zep-
 lende na de Stad Nicheen / daar doen ter
 tyd veel magtige Koopluyden waaren.
 Nu zo waaren aldaar twee Koopluyden
 upt veyre Landen / die Blancheſteur heb-
 ben gekogt / en grooten ſchat voor haar
 gegeven / dieſe de verkoopers blyde wa-
 ren / dat ſy goed avontuur hadden:
 want de Koopluyden gaven voor Blan-
 cheſteur 't ſefsig pond Gouds / hondert
 pont Silberg / hondert ſindalen Laken /
 hondert roode Mantels / hondert goede
 Peerden / ende drie hondert Vogels; als
 Dalken / Habikken ende Spertwerg /
 ende eenen kop van Gonde / boven mare
 koſteijck / dat diergelijcke niet meer ge-
 ſien en was. Deſen kop had de Dulcaum
 gemaakt / die daar op gewogt hadde /
 hoe Paris des Konings Sone van Tro-
 yen Helena ontschaakte / ende hoe haar
 Man die Koning Melanius volgde ſeer
 vervolgen / ende Agamemnon een groot
 heyr vergaderde / ende den Gricke Trop-
 en belepden / ende hoe zy met ſozme de
 Mupren beſchooten / ende hoe die van
 Troyen van binnen hun verweerden;
 Ende op het deſiel van de kop ſtont een
 Vogel zo wel gemaakt / dat hy levende
 ſcheen / ende hadde in zyn klauwen eenen
 Carbonkel / die zo ſchoon ſcheen datter
 genen kelder zo ſouder was / hy ſon hem
 verligt hebben / zo dat men alle dink daar
 in had mogen ſien ende kennen. Da dat
 Troyen verdeſtreuert was / bragt Eneas
 deſe kop met hem uptter Stad / die hy in
 Lombardpen liet / een zoner Anepen /
 ende lief. Als deſe Koopluyden Blanche-
 ſteur

Kent gebragt hadden / zijn sy gereist tot Babilonen / daar zyse den Admirael pfeiterden / diese zo wel aansont / dat hy te de kooplieden af-kogt / ende gaf'er vooz tien werv zo veel Gouds als sy zwaar was van Lichaam : dies de kooplieden blyde waren ende bedankte hen van de Admiraal / ende namen oozlof aan hem. Nu zo bemerken den Admiraal wel aan haar kleedren / leden ende schoonheyt / dat zy was van Edelen geslagte / zo dat hy voozen nam de oude gewoonte te bzecken / ende haar te trouwen / ende zijn leven lank tot eenen wyfve te houden / en geen ander meer te bekennen. Ende dede haar brengen op den Maagden Cooren / daar zy van vyf-en-twintig Maagden / der welker Blanchefleur bevolen werd / te leeren ende te troosten : want sy soude kozeelinghe Koninginne mogen worden van al't Rijk. Als nu Blanchefleur haar dus alleene in vzeemde Lande in een kamer vand / werd sy seer schrypende / ende klagende seggende ; O Floris Lief ! wie heeft ons gesehepden ? Minmermeer en sal ik wver vergeten : want ik wel weet / dat gy zo wel als ik in d'uk zijt / want gy my mindet a's u selven. Ongelyk moeten sy sterben / die ons dit gedaan hebben / want minmermeer en sal ik verblijden sonder u O mijn schoonste lief. Nu wil ik zwijgen van Blanchefleur ende vertellen vooz van den Koning ende der Koninginne / ende der kooplieden / die den Koning gaven al het gzoote goed / dat sy vooz Blanchefleur gekregen hadden.

Hoe den Koning Venus na de wederkomst der kooplieden een kostelyk Graf dede maaken / in den name van Blanchefleur / ende van de gzoote dzoefheyt van Floris.

Het vierde Capittel.

De Koning was verblifd over de kostelykheden vooz Blanchefleur gekregen / maar de Koninginne was bedrukt / seggende : Heere wy behoeven wel goeden raad / wat wy best doen sullen / als ons kind komt dat hy hem niet en quele ter dood : Doende den Koning een kostelyk Graf maaken / van Voozen / Marmeren Kistalle / ende daar op leggende een kostelyken Sark / op de welken gemaakt waren twe Rijkelyken kinderen van goude / een gelyk Floris / ende het andere of het Blanchefleur zonder ameyn waar.

Ende elk hadde een seer kostelyker kroone op het hooft / in de kroone van Floris stond eenen Carbonkel die des nagis zo ligt en oft dag was. Ende daar waren gemaakte lange pijpen / zo speelden de kinderen t' samen kusten ende omhelsende malkanderen. Ende als den wind cffeerde / dan stonden de kinderen stille / ende sagen op malkanderen / ende boden malkanderen de bloemen / die sy in haar handen hielden / ende dat scheen of zy gelebet hadden ; Om een der Jonkvrouwen en was zo kostelyken Graf noopt gemaakt : want daar waren aangeset kostelyke steenen / als Saphyren / Colcidanien / Amatistes / Chopassen / Giacuten / Topopsen / Jaspynen / Crisoliten en Diamanten. Daar stonden ook Letteren aan van geslagen Goud / geseheben aldus. In dit Graf leyt Blanchefleur die den Jongelink Floris heeft gemint met stadiger herten. Toen dede den Koning gebieden elk op zijn l'ijf dat niemant anders en sepde / dan dat Blanchefleur dood was. Als alle dingen aldus geordineert waren / zo deden sy haren Soon Floris ontbieden / des hy seer blyde was / ende quam in kozten tijd t' hups / daar hy sinen Vader ende Moeder minnelijk groeten / ende vzaag-

vzaagde na zijn Lief Blanchefleur / ende niemant en dzoefte hem de waarheyt seggen / ende terfond liep hy ter kamer daar hy haar Moeder vzaagde / waar dat Blanchefleur waar / die hy daar liet.

Doen sepde sy / Floris my dunkt dat gy met my gelit / doe sepde Floris : Ik en doe niet mijn lieve vzuowe / maar wilise my haastelyk roepen. Doen seide de vzuowe dat sy niet wiste waar sy waar / maar my is geheeten te seggen dat zy dood is en begzaben. Doen wert Floris al heel verflagen van dese vwoorden ende viel in onmagt / dies de vzuowe seer verbeert was ende riep met luider stemme / dat men al't Hof dooz hoozde / waarom dat de Koning metter Koninginne seer haastelyk quamen gelopen / seer bedzoeft zijnde als zy haar kind zagen liggen.

Daar een korte tijd is Floris van der onmacht bekomen / ende sepde :

O Nversienelike dood seer gypselijk / heeft my ontschaakt seer diefflik Blanchefleur / die my hield staande in mijn jeugt / Mooit oogen loegen op my zo lieffelik / Mooit menschen mont en was my so grefeffelik / Mooit hert en dzoeg tot my waart sulken dengt / Sy was den Cooren mijnder zielen vzeugt / Haar by zijn / haar minnelike compangnie / Dagt my ter wereld de beste melodie.

O Ch mogte ik die tweede dood bezweeren / Sweerden en Lancien soude ik gaan regten / Ende mijn alderleeste Blanchefleur salbeeren / Die nu verbeeteren is met den slegten /

Van der dood sparende Heeren noch knegten /

Daar ik deerlyk om moet lamenteeren / Ik en weet wat doen ofte ozdonneeren / Anders dan altydt klagen en kermen / Nagte ende in d'ukke zwermen / Hopen in verlaungen doet elk een verbliden /

Nu en hope ik niet t' allen tijden / Mijn hope en vzeugt is gedaan / Allerlei dzoefheyt komt my besnyden / Ni sie ik blydschap t' is my een tijden / My dunkt elk soude wel d'uk met my ontfaan /

O ongenadige dood / wat heb dy bestaan / Mijn alderleeste heb dy genomen / Daerom en mag geen liever in t' hert koomen /

O dood die my vzeugt weenen / Wasser in alle de Wereld gene / Van die ik hiel upt liefde verhozen / Soo dogt u al de Wereld kleene / Dies ik my wel mag schryven alleene / Op dees Wereld ongelukkige geboren / Oh hadde ik dog mijn Rijk ende goet verloozen !

Ende Blanchefleur behouden / die my wel bequam /

So mogt ik seggen aboutuure gaf ende nam /

Ons vzeienelike Vzeiben en Missteben /

Die wy malkanderen toe mochte schryben /

Ik haar / sy my aan t' herte nypende /

Die moeten eplaa's nu verloozen blyben ; Daar en sal geen vzeugt meer af bekliven /

Den stryck is weg / eer t' bloepsel is rypende /

Mijn hert in bloedige tranen is sijpende /

Om mijn Liefste die boven al schoon was /

Boven d'ze Godinne sy de kroon was /

Alwaert dat Venus / Juno ende Pallas
den appal mijn eyschten op dat pas /
Geen van dien woud ikse geven /
Want de liefste mijn dzuk genas /
Weet dat die schoonste was /
Die of 't leefde of nog mag leven /
Schoonheyt / rykheyt en wysheyt / ver-
heven /

Daar elk een Godinne af was / dit 's
wondere /

Dat had mijn lief alle bysondere /
O moeder van alle Goden vol weerden /
Ceres die Godinne zyt van der eerden /
Mer haastelen gekroont na u solaas /
Die ik nu alle d'oesheyt moet heerden /
't sp' l'itp al suike bloemen in weerden /
Den wozmen als spijs ende aas /
Ik roepe wrake / och armien eplaas !
Wogt ik tegen de dood appelleeren /
Die Goden sonden my mijn Lief weder
consenteeren /

O Charon die Schip-leden Gods val-
lant /
Die de zielen voert in 't ander Lant /
hebdy ook overgeset mijn liefste schoone /
Bid dog dat Menos haar wijse bestond /
Ende in alle gezeeken haar sta ter hand /
Dat sy niet en kyppe den loone /
Van Pluto den koning vanden helschen
gronde :

Want zy sonder toeben na mijn bezoen /
Moeste haar haastelijc scheepe poen.

Den nam hem zyn Moeder / ende
lepde hem ten Grave / daer zy sepde
dat Blanchefleur in lag / 't welk hem seer
schoone dogt. Ende als hy las dat
Blanchefleur in 't graf lag / kzeeg hy soo
grooten rouwe / drie ropen hy daar in on-
magt biel : als hy weder behomen was /
ging hy liggen op 't graf / en sepde / O
Blanchefleur hoe hebby my gelaten / wy
waren op een dag geboren 't samen opge-
voet / en zonden wy dan ook niet op eenen
dag 't samen van deser werelc scheppen :

Clacy ; nu hebby mijn alleene gelaten
mijn alderliefste : O bittere dood ! hoe
weerd en straffe zyt dy dat gy doet schrey-
jen die met vzeugde leven / waarom beyd
gy / komt my ontlyven / of ik sal my 't
lyf neme / ende alsoo varen in 't bloeyen-
de veld / daer Blan. hestens ziele mit
bloemkens leest.

Als Floris nu zyn klagte gedaen had-
de / soo hief hy hem op van den Grave /
en nam up sijnen koker / een gonde Gasse
enosepde / dit dede maken Blanchefleur
ende dit gaf my mijn nptverkooren als ik
laast van haar scheidde / om dat ik op haar
ende onse liefde denikken soude / als ik dit
aansage. Du zy dy alleen mijn troost / gy
sult my vertroosten uit dese weene daer ik
in een / ende sepde :

Ale wellust / blydschap ofte hopen /
Die de Amoureuken geest dede wopen

Is my ontsloopen /
Gelyk den Palmk den steert ontdekt /
Als 't lichaam wil serbe 't lyf is open /
Sulc veemoen komt daar in gedropen /
Dat werd geopen /
't Sop ofte ozank die 't herte bzeekt /
Wat lyf gestrekt in 't graf gedekt /
't Bloed al hout den Geest in vzeden /
Dat waar den mensch die my verwekt /
Gus onbedekt / herte en monde spzeekt /
Komt dood / want al mijn vzeugt is leden
Den troost van alle lieden : te helpen
maakt /

Blydschap boven aardsche dingen /
Is my ontschaakt /
Te regte mag ik wel misbaren /
't Herte en rust niet het bzeekt / het waakt
By fantaspen ongeraakt / het zugt / het
kraakt.

Dooy kerimen moet elk lid bezwaren /
't Daar wel gebaren / doyst ik 't verklaren
Iemand in sekerheden /
Och neen in kozt u dagen ende jaren /
Komt dooy bezwaren / komt sonder sparen
houst

Komt dood / want alle mijn vzeugd is
lyden.

Mede chne ende regt gesonde /
Gaf my 't soet woozd uit haren monde /
Ghd / wijle ende stonde.
Haar aanschijn was mijn vzeugt dikmaal
Haar by zyn was mijn lebens koude /
Haar minne gaf my de dood wonde /
Die ten stant / wel gronde /
Hem mogt wel deeren mijn misbal /
Om Lefsgetal / in 't aardsche dal /
Die puer mijn byf sinnen ende leden /
Komt groot ende smal / verbaart nu al /
Komt dood / want alle mijn vzeugt is
leden.

Nese woorden nam hy de griffije /
ende soude se hem selven in 't herte
gestoken hebben ; maar de koninginne
zyn Moeder werd dit gewaar / ende
wzank hem de griffije uit ter hand / ende
sepde / hoe sy dy dus verdoold in uwer
minnen / dat gy u zelven dood / soo en
moogdy by Blanchefleur in 't bloem ende
Paradys niet komen / maar sult moeten
woone met grooter pnie en smerte daer
Chisbe en Pyramus onder zyn / die daer
op-malkander met grooter tojmenten ge-
wozpen worden.

Daar zy malkanderen soeken om troost
te hebben / ende nimmermeer en sullen zy
den lieven troost gewinnen.

Als myn lieve kind weest nu te vze-
den / ik weer nog zulke konsten dat ikse
weder levendig zal maken.

Hoe Floris Oozlof nam aan sijn Vader ende Moeder / ende de
reple aannam om Blanchefleur te soeken.

Het Vyfde Kapittel.

Als Floris nu al de waarheyt ge-
hoort hadde / zo ging hy na sijnen

Met dien is zy tot den konink haaren
Heere gekomen seer bertsagt / ende sepde :
Heere wilt uwer ontfermen over u kind /
siet hier de Gzisse / daar hy hem selven
mede soude gedood hebben / en hadde
ikse hem niet onversienelijc up ter hand
gewzongen. Ende waart dat hy so ter
dood quam / dewyle wy geen kinderen
meer en hebben dan hem / wy souden
grote schade ende schanden hebben in on-
se Landen. Dus segt de Heere wat best
gedaan is. Doen sepde den koning / segt
hem dat hy hem verbljpe want sijn Amie
Blanchefleur nog in 't leven is. Aldus is
zy van den konink gescheppen / ende tot
Floris haaren Some gekomen / ende nam
hem alleen / seggende : En wilt niet meer
weenen : ik sal u de waarheid seggen van
u Lief / want zy en is in het graf niet.

Ende zy deden den Sark af-nemen /
maar wy meende dat gy liefde 't heur-
waart souden hebben vergeeten / ende uwa
zinnen aan eenig konings Dogter zoud
gelepd hebben / 't welk wy liever gehad
hadden / dan dat gy Blanchefleur ten wy-
ve zoud nemen / die onedel is en keiften /
Dus soude u Vader Blanchefleur gedood
hebben / maar ikshiedse ten leven. Doen
dede hysse met twee kooplieden verkopen
in vzeende lypken vooz seer kostelijc
schatte. Als Floris in 't graf niet en vant
was hy seer verblijd / ende vermaand
hem nimmermeer te rusten / of hy zoude
sijn Lief gebonden hebben / wat hy daer
omme ljde.

Vader / ende sepde : Vader u sal belleben
mijn nu oozlof te geven om Blanchefleur
te

te zoeken / want ik geen ruste hebben en sal / voor al eer ik haar gevonden heb. Doen werd de Koning bedroeft / ende bloekten den dag in dewelcke men haar

verkogte / ende hadde Blanchefleur wel tien pond dierder willen weder koopren dan zy verkogt was / hadde hy se weder weten te krygen. Ende seyde : Floris

mijn Soon blijft by my / ik sal u bestellen een schoon wijf van Edelen geslagte / die niet eeren de Kroone dragen mag.

Doen seyde Floris / also niet mijn liebe Heere en Vader daar en leeft geen Vrouw te weerd die ik heminne dan Blanchefleur / daarom zal 't u believen my oozlof te geven. daarom sprak de Koning / dewijl gy minners weg reysen wilt / so sal ik u geven al wat u van noden sal zyn / van Kleeren / Peerden / Knechten ende Geld.

Daar op Floris antwoorde / Heer Vader het dunkt my best / dat ik reyse gelijck een koopman die kopen ende verkopen wil ; maelf Duplen sulen voor my gaen / en die sal men laden met hoeden / andere die met gemince penningen / nog twee met goude kleederen van Spde / Flinweel en Schaarlaken / ende de andere vier sulen dragen houtwerk / wit ende graet. Ende tot den Duplen suldy my doen sien

hypoopers / ende dan suldy my geveertwaalf Schilt Knechten die my bewaren / ende een van uwen Dooftaeten / ende eenen Camerlink die seer wijs is / ende ook de twee koop lieden die haar verkogten / want die selve best sulen weten waar sy se mogten soeken.

Ende is dan dat ik se binden / ende meschatten kopen mag / dan sal ik ontbieden / ende dan blydelyk wederkeeren te Lande.

Als Floris nu aldus gesproken hadde / werd zyn Vader seer weenende / ende dede bereyden al dat hy begeerde / gaf hem eenen tellenaar met kostelyken gesmyde seer rijkelyk versierd.

Op dese tellenaar dede hy sijne Sone sitten / ende dede hem twee vergulde spoorren aan doen. Doen gaf hem zyn moeder eenen gouden rink met eene steen daer zy wonderen af seyde / en beval hem dat hy

hy dien altoos by hem houden soude. Want / so lange als hy den rink over u hebt / zo en durf dy niet soegen voor beesten / voor water / nog voor vuur : ten mag niet beschadigen man nog wapen : ende die desen rink by hem heeft / sal binden dat hy soekt in gestadigheyt. Doe nam Floris den rink / en stak hem aan sinen vinger en bedankte zyn Moeder van so grooter giften. Ons heeft Floris ten laetsten oozlof genomen / daar groote doofheid om bedreven wert / besonder van zyn Vader en Moeder / die hem niet bedrukte herten dyemaal kusten : want sy ineyden hem niet meer te sien / gelijck ook gebeurden / want sy hem daar na nopt meer en zagen.

Aldus vertrok Floris om Blanchefleur te soeken / ende nam voor hem haar te binden / ofte altoos in eenzaamheid te leven / ende niet weder te keeren. Ende reysde met zyn geselschap na Michen / daar die kooplieden met Blanchefleur voeren / alwaar zy in korter tyd met goeder avonturen quamen / ende namen herberge tot eenen rijken Man / daar van alles genoeg was tot hen behoef / so dat sy daar goede chier maekten / maar Floris was al bezwaart / peinsende althd op sijn soete Lief / ende sat aan de tafel en at / maar hy en wil te niet of hy bzoed ofte vleesch ten monde stak / soo vartet de Meerdinne gewaar werd / ende seyde tot zaren Man. Heere siet gy niet hoe droefelijck dat desen Jonckheere sit / ende soo dikwils verlijgt / sittende al in gepeinsden. Al seggen zy dat het kooplieden / zyn / mijn dunkt datter andere zaken sijn / die sy soeken. Ende de vrouwe seyde overluid tot Floris / Jonckheere ik heb wel gemerkt / dat gy alle dese maaltijd lank hebt gegeten met zwaare gepypsen / want gy hebt seer luttel verkeert ende gegeten ; Ende en gelijkt niet te drinken / ende die by haar zaten

qualijk van wesen / zeden ende manieren een seer schoone Mager die niet lange geleden hier was / ende versuchte ook dikwils seer onsigte / ende zy noemden haar Blanchefleur / ende eens vermaanden zy haar Lief dien zy minden / en hier Floris / om den welken zy verkogt wert. Als Floris Blanchefleurg naam hoorde noemen / so en gaf hy der Vrouw geen antwoorde / so vol werd hem zyn gemoed / dat hy niet en wist wat hem was. Doen hy nu tot hem selven gekomen was dede hy langen een schoon verguldeur kop / ende seyde tot der Vrouw / desen Kap geve ik u / om dat gy my hebt geseide de eerste nieuwe maere van Blanchefleur : want ik niet en wist waar ik se soeken soude. Nu sal ik se volgen tot Babilonien / alwaar gy segt dat se getrokken is / de Waardinne bedankte Floris van der Gifte / ende Floris huurde een Schip om na Babilonien te varen / en bestelden al zyn goed ende knegten daar in / ende zeilden zo lange dat sy quamen voor een Stad geheeten Blandus. Ende als zy in de Stad gekomen waren / gingen sy ter Berbergen by een Rijk Man / aldaar sy wel getrakteert wierde. Als Floris ter tafelen geseten was / so sat hy al en fantaseerden / peinsende op zyn Lief.

't Welck de Weert niet kende / seide Jonckheer / waarom en maakt gy geen goede ciere? mis komt u hier?

Maar Floris zweeg stille ; Doen seide de Weert tot hem / Jonckheer ik moet u wat vertellen om de fantasie te verdrjven. 't Is geleden eenen kleinen tijd / dat hier kooplieden waren eenen nacht / die ik meyne dat wt Spangien quamen / ende bragten met hen eene Jonckvrouwe die u wel gelijck was / die van grooten rouwe niet en mogte eeten noch te drinken / ende die by haar zaten

noemdeſe Blanchefleur. Doen ſeyde Floris / Heer Weert / weet gy daar niet meer af te ſpreken / waar zy heen wilde / als zy van u ſchepde. De weerd ſeyde / Jonkheer zy trokhen na Babilonien.

Doen nam Floris een roden ſcharla-ken mantel / ende een ſchoone Pap / ende ſeyde / Heer Weert / neemt deſe giften die zyn u / ende daar ſuldy Blanchefleur haar bedwank heeft.

Des de waard ſeer blyde was / ende ſeyde / God laat u dñn Lief ſonder ſorge verkrygen. Als ſp alle gegeten hadden ſoo gingen ſp te ruſte / ende des mozgens wakte Floris ſijnen Kamerlink / hem bevelende / dat hy het ander gezellſchap op roepen ſoude / op dat ſp ook in 't reſpen waren. Doen gelepde hem de Weerd byten de Stad op den regten pad / zo dat zy quamen aen een water dat hiet de Serie / daar een bygge ober lag / maar want hy peerde ende ander goed hadde / ſoo en mochte hy ober de bygge niet. Soo ſtond aan der byggen een Cypreſſen ſtok / daar hink aan een Hoozen Hoozn: ende ſoo wie den Deerman hebben wilde / dien bliſ op dat Hoozn / want ober het water ſkont een plaats die hier Montſolys. Soo nam Floris den Hoozn / ende bliſ dat men het te Montſolys hoozde / ende de Deerlieden quamen / ende laden haare Deerſcheepen / ende de Weeſter quam met een boot / ende nam Floris in de boot. Als hy de Weeſter Floris aldus bedzorf ſag ſtaan / ſprak hy tot hem / Jonkheer waar wildy varen / ende wat ſocht gy in dit Land. Doen ſeyde Floris / gy ſiet dat wy koopſchuden zyn / wy houden geen te Babilonien ſyn / maar 't is nu te ſpade om weder te reſpen / en hebby geen herberge hier binnen vooz my / en vooz onſe Deerden.

Doen ſeyde de Weeſter / Heere ik heb

goede Herberge / maar de oozſaak dat ik u aanſprak / ſal ik u ſeggen.

Ten is boven een vierendeel-jaars niet geleden / dat hier een Jonkhouwe met my dus ober voer / die u ſeer gelijk was ende de lieden noemden ſe Blanchefleur. Als Floris dat van hem hoorde / geliet hy hem blyder / ende ſeyde / waar voer zy doen zy van u ſchepde. Jonkheer ſoo ik vernomen hebbe / ſoo bleef zy te Babilonien binnen

Ende Floris geliet hem doen blydelijk / maar hy en gaf hem niet te kennen / dat hy om Blanchefleur daar was gekomen gelijk hy den andere gedaan hadde. Aldus is Floris met zyn gezellſchap dien nacht gebleven by den Man ter Herberge / ende des mozgens bereyden zy hen allen om voozt te reſpen / doen vzaagde Floris den Weert / oft hy goenen goeden vriend en hadde te Babilonien binnen / dieſe herbergen ſoude / ende hem behulpig ende beradig zyn ſoude vooz ſijnen wille.

Doen ſeyde den Waart / ja ik / maer eer gy te Babilonien komen ſult / komt gy aan een groot ende wjrt water / daer geen bygge oberleid / ende daar ſuldy vanden eenen Man aan de bygge / die de Col ontfangt van de geene die daar ober gaan willen / den ſelven Man is mijn groote vrient / ende heeft binnen der Stad hupſen en Logijs / daar hy u wel herbergen ſal / ende neemt mijnen ſink / ende geeft hem dien tot een teeken: dat ik u aan hem ſeynde.

Hoe Floris met zyn gezellſchap binnen Babilonien quam / ende van den raad die hem ſijnen Weerd gaf om Blanchefleur te krygen.

Het ſesde Capittel.

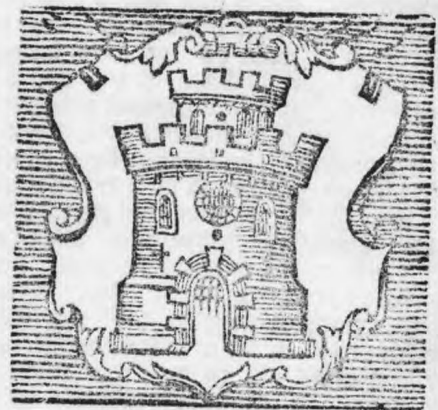
Als

Aldus is Floris van de Waard geſchepden / ende is voozmiddag op het Water gekomen / daar hem de Weerd geſepd hadde ende van den Man / Ende gaf hem den ſink die hy wel kende. Ende Floris ſeyde hem alſoo hem de Weerd geſepd hadde / ende die Man dede Floris ſeyden met den zynen ter Herberge tot ſijnen hupſe.

Als Floris des anderen daags gink wandelen / ende aanſag die groote magentheyt van den Admiraal / ende die ſterkheyt van der Stad / werd hy half deſperaat en miſtrooſtig / ende ſeyde tot hem ſelven: Nu ben ik daar Blanchefleur is / wat bader my nu / ik hebbe onwijſlyken gedaan / dat ik nyt mijns Vaders Ryk reysde. Ik hadde wel een ander Lief gekrygen / het is beter dat ik wederom reys / om alſo mijn ſelbe te zalveeren. Dien kenne ik hier die ik mijn ſaken vertrouwen darf: want woꝛdet den Admiraal geſepd / hy zal my doen vangen / ende dooden. Ik weet ook wel dat om alle het goud van den Landen / den Admiraal Blanchefleur niet wech en ſal willen laten voeren / wat ſoek ik dan hier? In deſe gepepen ſtond Floris tot dat de Weerd 't hupſ quau / die hem ſeyde / Vriend hoe ſtaet gy dus / miſkomt u per aan de Herberge dat ik beteren mag? Heen Heere / maar God laat my zo lang leven / dat ik u der eeren danke dat gy my doet. Maar ik ſorge dat ik qualptal konnen gekrypen.

Doen ſeyde den Weert / laat ons gaan eten / ende na den eeten ſal ik raad vinden na mijn vermoegen te helpen. Als zy nu ober maaltjdt ſaten / dede Floris eenen Advyſen / ende dede die vol wijn ſchenken / ende het was den ſelven daer Blanchefleur om verkogt was / daar hy ter ſtont aan ſag / hoe Parijs Helena ontſchaante.

Doen werd hy zeer bedroeft / ende ſeyde in hem ſelven: Och oft mijn God gabe / dat ik niet mijn Lief Blanchefleur weg varen mochte / wat blyder dag ſoude my dat zyn. Met dien zo liepen hem de tranen ober zyn wangen / het welk die / Weerdinne (Lotaris genaamt) vernam / ende ſeyde tot haren Man Paris.

Heer laat die Caſel opnemen / want deſe Jonkheere heeft luttel gegeten ende laat ons hem wat vertrooſten.

Als de Caſel opgedaen was / ſeyde daar is de Waart: Jonkheere / wilt my ſeggen ende openbaren ſonder ſorge wat u miſkomt / ende ik ſal u raden ten beſten wat ik mag. Ende de Vrouw ſprak: Heere zo my dunkt aan alle ſijn manieren en zeden die ik aan hem merkte / dat Blanchefleur die hier in ons hupſ was vyftien dagen lang in grooter rouwe / ende klaagden dat zy verkogt was om een Jonkheer dieſe minde / des zy diſwils deertlyk verſugt.

Ende den Admiraal hogteſe van die kooplieden / die gekogt hadden te Rychen / ende woegſe het thienbont mes

met Gout op: Hierom Heer Paris dese
schoone Jonk-heere moet een van twee
zijn / der Jonk-vrouwen Zoeder ofte
haar Lief.

Doen viel Floris zijn Hoofd op / ende
werd zeer verblijd / endesepde:

Ik ben haar Zoeder / ende niet haar
Lief; wy hebben eenen Vader ende eenen
Moeder / ende hy begonde in zijn Sale
te verkeren. Doen seide Paris / Jonk-
heere behoudwdelijk uwer eeren / segt de
waarheid / want gy segt ende weder-
segt u woorden. Ende ik seg u in der
waarheid / zijt gy om haar uit gekomen /
so hebdy sottelijk gedaan / want wistet
den Admiraal / hy soude u doen doden.
Heer sprak Floris / ik sal u de waarheid
seggen: Ik ben des konings van Span-
niens Soon / ende hebbe lange Blanche-
fleur gefogt / die my gestolen was / ende
sonder haar en mag ik niet leven. Aldus
moet gy my raad geven / dat ikse mag
verkraygen / ik sal u weder loonen met
30 veel gelds als gy begeert / want ik
moetse binnen een waand hebben / oft ik
moet om harent wille sterben. Dat ik
antwoorde. Jonk heere dat waare scha-
de dat gy u lijf verloorst / dooz de Minne
van eenere Vrouw. Maar om haar te
krijgen des weet ik geen raat / want al
waar de wereld versaamt / so en souden
den Admiraal Blanchefleur niet nemen /
want hy is 300 magtig / dat hy hon-
dert ende vijftig koningen onder zijn
magt heeft / ende de Stad van Baby-
lonien is wijs ende breed twincig mijlen
ende de mueren zijn dik ende hoog seven-
thien stellingen / ende zijn van sulken
stoffe gemaakt / datter geen pser op en
mag winnen / so dat ook die van binnen
niemand en ontsien / daar zijn ook koste-
lijk in de mueren gemaakt drie-en der-
tig skaale poorten / ende daar zijn ook
seven hondert de grootste Corens die opt
mensch sag. Die Corens hondten seiven

hondert Heeren van de meesten van Ba-
bylonien / die de Stad ende de Vesten /
bewaaren / ende elk van de Baronnen ofte
Heeren is so machtig / dat hy eenen ko-
nink niet wijken en soude / daz dunkt
my dattet groote sotheid is / dat gy dit
bestaan hebt. Ende ook in 't midden van
dese Stad staat een kostelijk Slot / daar
op zijn vier woningen / ende op de vierde
woningen boven hooge woond Blanche-
fleur met zeven andere Jonk-vrouwen /
elk in een schoone kostelijke kamer /
waar van de deuren van ebben hout zijn
gemaakt / dat nimmermeer en verrot /
nog met vuur en verbrand / ende de ven-
steren zijn van wel riekende Myrrou-
hout. Ende de deuren zijn met goude
lazuer verciert / ende wonderlijke din-
gen staan daar aan gemaakt / ende om
datter de Jonk-vrouwen in woenen /
300 is se gheheten der Jonk-vrouwen
Coren. In 't midden van desen Cozen
staat een Pilaar van Cristalle / ende daer
hy springt een fonteyne tot ter hoogster
vensteren / ende dan daelste weder dooz
conduyten / ende aan de eerste pplaac
staat eenen graat daar de Jonk vrouwen
afgaan in des Admiraals kamer / daar
hem veertien dagen lank alle moorgen
ende alle avond twee van de Jonk-vrou-
wen dienen als hy opstaat / d' eene houd
de dwale / ende d' ander geeft hem water.
De Coren-wagter is uyttermaten sel /
soo wie den Cozen genaekte / ende hem
geen goede redenen seide / waarom hy
daar quam / hy soude hem dooden: daar
zijn nog seftien mannen seer wreede /
die de woningen van den Cozen be-
waaren / die nacht nog dag en sla-
pen. Nog is daar een wonderlijk stuc
dat waeragtig is / dat sal ik u vertel-
len.

Den Admiraal is gewooneljk alle
jaar een Wyf te trouwen / endetenende
van den Jare ombied hy alle zijne Hee-
ren

ren / Pzinten en konhigen van zinnen
rijke / ende als zy alle vergaderd zijn / so
bede hy de Vrouw te zingen vooz hem al-
len / en doet haar het hoofd af slaan van
eenen Ridder / om dat'er niemandt anders
hy en soude slapen.

Dus moet zijn Vrouw die eere beko-
pen met een seer groote rouwe en de dood.
Als dit gesept is / so doet hy de Jonk vrou-
wen beneden komen van den Cozen in ee-
uen Boonigaart / daar komen die Jonk-
vrouwen alle bedrukt: Want niemand en
begeert d' eere om koninginne te zijn / om
de dood dese verwagten na dat Jaar.
Schoone muren zijn om dese boonigaart
gemaakt van Goude en van Lasueren /
en men vind geen vuzgen soo goet / ofte
men vint 'er beter alle het Jaar dooz in
desen Boonigaart. Daar wast Gengver /
Draeel / Goffiers / Bagelen / Moscaten /
Muscaten bloemen / ende het isser genoe-
gelik van soeten reuke / gesangen en alle
lieffelijke bloemen / dat een mensche hem
dunkt te wesen in het Aerdsche Paradyg.
In 't midden van den Boonigaart staet
een fonteyn / daar boven een boom altoog
bloeyt daar de bloemen opstaan van veler-
ley vuzgen / ende alsoo geringe als de
bloem valt / of daar afgeplukt wort / 30
geringe is 'er weder aangewassen.

Dan gaat den Admiraal zitten met zj-
ne Heeren neffens den Boom / ende dan
moeten de Jonk vrouwen daar passeeren /
elk bysonder voozhy de fonteynen / ende
als zy daar passeeren die maagt zijn / so
blijft dat water van der fonteynen schoon
ende klaar / ende die mag met blyd-
schappen keeren. Ende komt daar pe-
mand vooz-hy / die geen maagt en is /
soo werd het water van der fonteynen
dik ende onklaar / ende de vrouw werd
root als een bloer: ende dan doet den Ad-
miraal de Jonk-vrouwen weder komen /
sonder den boom die daar bebloeyt staat /
en op wien dat die bloeme valt / die neemt

hy vooz alle ander dat jaar tot sen wybe
ende doctse met eeren kronen / maartem
eynde van den jare / doet hy se sterben.

Ende is 'er ook centge van den Jonk-
vrouwen die hy meest bemind / daar doet
hy met Coverpe der bloemen op vallen.
Nu schoone Jonk heer ik en weet gene
soo wijs / die hier toe raad geven soude / dat
gy Blanchefleur moogt ve krijgen / want
nog binnen een der maant zal den Admi-
raal sijne Heeren ontbieden om de seeste te
houden van zijnder vuzploft / en dan sul-
len alle de Jonk-vrouwen vooz hem in de
boonigaart komen / en so ik gehoozt hebbe /
so bemind hy Blanchefleur 300 seer om
haar schoonheyt dat hyse trouwen sal / en
houdeuse zjn leven lang vooz hem / ende
den Admiraal dunkt den dag te lang.
Och lieve Heer Weert seide Floris geeft
my raat wat ik best mag doen / of ik se
openbaarlick wil eyfchen / maart wat ik
lyde vooz haar en sal mijn niet ppenen / 30
bezre als sy 't vernemen mag / want ik
weet wel sy en sal dan kosteljk de dood
bespeuren en volgen my na / ende dan sal
haar ziel komen by de mijne bloemkens
lesen in 't aerdsche Paradyg en daar sul-
len wy dan blyven onse genugte hantee-
ten. Doen seide daar is / Jonk heere ik sal
u geven den besten raet / gy sult moorgen
vzoeg opstaan / ende bestien den Cooren
ende met voeten meten.

Dan sal de Cooren wagter u vuzgen
met sellen woorden / wat gy daar te doen
hebt; dan antwoord hem soeteljk ende
segt tot hem / dat gy geerneckin n End
sulken Cooren oud doen maken. Ende
als hy u hoozen spreken sal van groote
dingen / sal hy kennisse met u maken / ende
sal u noden te speelen het Schaak spel /
want hy dat geerne speeld / maart speeld
niet min dan om hondert Bysanten / ende
wint gy / soo geeft hem zjn geld weder
en den uwen / soo lief als gy u seiven
hebt: ende komt des anderen daags we-

der ende sette twee hondert bysanten ende ren derden dage vier hondert bysanten / en gebed hem al weder wat gy van hem winnen zult / ende u bygeset geid daar toe maar uwen spij en set niet ten speele / hy sal hem begeeren als hy hem ziet / dat hy daar vooz wel soude willen geven dussent mark Gouds / maar gy sult hem die niet verkopen nog verspeelen / maar bieden hem den spij te schenken / ende dat hy hem van u vziendichappe neemt / ende dan sal hy hem selven peinsen hoe hy u dit geschenk sal mogen vergelden / ende dan sal hy u ten lesten alle trouwe en Manichap zweeren / ende helpen u alsoo upt uwen laste.

Hoe Floris het Schaakspel speelde met den Wagter / ende hoe Floris den Wagter omkoyt / ende trouwe dede zweren om by Blanchefleur te komen.

Het zevende Capittel.

Dus is Floris na den Coozen gere- den / na den raad zijns Weerds / dien hy seer nauwe bemerkte. Niet lange en hadde hy dien gesien / ofte hy wert seer grammielijc van den Wagter toegespoken / die hem vzaagde wat gy daar zo na den Cooren te doen hadde / ende of hy een bespieder waar: Maar Floris gaf hem soete antwoorde / zo dat de Wachter wel te vreden was / ende vzaagde hem 't of hy woude speelen met den Schaakspel om den tijd te kozen dat Floris consenteerde. Doen vzaagde de Wachter / om hoe veel hy spele wilde: Floris septe om hondert bysanten. Doen liet den Wagter halen een Woren Schaakspel. Ende sy begon- nen te speelen seer subtyl / maar Floris won 't spel / des de Wagter toozing wierc in hem selven. Doen voegt Floris om 't geene dat hem zijn Weert geseyd hadde en gaf hem zijn geld weder / en sijn selfs gelt daar toe / des de Wagter seer blyde was /

ende bad hem dat hy des anderen daags weder komen soude / 't welc hem Floris beloofde / en so dede hy / en sette hondert bysanten te speelen / maar Floris won 't en gaf hem weder / als hy te vozen gedaen hadde / waar af de Wagter nog blyder was / en septe dat hy tot synen dienste be- reid waart / had hy sijnder van doen. Dit was Floris aangevaam om te hooren / hopen- de dat hy dooz hem eenige troost sou- de verkrijgen van Blanchefleur. Des derden daags hebben zy weder gespeelt / dat beloopende vier hondert gonde bysan- ten / maar den Wagter verloor 't weder / waarom hy vergramt werdt om sijn groot verlies: Maar Floris / die gaf hem doe weder sijn verlooren gelt / en daer toe sijn eygen Geld. Waeromme den Wagter verblyd was / en lepte hem te sijnder her- bergen ten eere. En Floris hadde met hem gebragt sijnen kostelijcken kop die de Wagter seer naeuw besag / ende vzaagde hem of hy den kop bysette wilde en speele / hy soude tegen setten dussent Mark Gouds / maar Floris en wilde dat niet doen / ende septe op conditien / oft my gevele dat ik utwer van doen hadde / ende gy my helpen moegt / ende ik u den kop gabe soude my behulpig sijn. De Wagter horende de schoone presentatie van de kop / werd bebangen met gierigheyt / ende be- loofde hem trouw / waert in sijn magt. Doen schonk hem Floris blydelijc den schoonen kop / des de Wagter verblyd was / ende zwoer / zo wat hy van hem begeerde / hy soude geerne volbringen.

Doen vertelde hem Floris opentlijc hoe dat hy zijn Brindine de Schoone Blanchefleur / die daar boven in de Cooren was verwerven moeste / ofte de dood sou sterben. De Wagter dit hozende / werd seer bedzoeft van zijnder beloften / ende septe: O vziend! uwen rijckdom heeft my verleyt / want onser beyder leven sal haast (ducht ik) ge-eyndigt werden.

Maar

Maar niet te min om uwe begeerten te volbringen / so suldy heeren tot den der- den dage in uwe Herberge / want dan is den eersten dag van Mey dan sal ik doen soeken de eersten bloemen die men vinden kan / ende sal die Blanchefleur utwer Amien sende tot eender gzoete / met een- ner koybe / ende dat met sulke vzaactijke / dat ik u daar nu metten koybe der schoon- der Blachefleur sende sal op den Cooren / daar sy nu is. Als Floris dit nu van den Wagter hoorde / was hy verblyd / ende is tot zijnder Herbergen gegaan.

Ende de Wagter dede soeken alle de bloemen die men vinden moegte om die den Jonkvrouwen te senden / ende de koybe te vullen. Maar dede maken eenen kozf seer pzoepelijc dien hy Blanchefleur senden wilde met Floris / als hy beloofst hadde.

Hoe Floris met de koybe vol bloe- men op de Cooren gedragen was.

Het achtste Capittel.

Als nu de Meypdag gekomen was / daar Floris na verlangde / quam hy in roode Purperen gekleed / als hem de Wagter gheeten hadde / om dat hy de roode kroonen gelijken soude / om dat den Jonkvrouwen hem min souden de- renen. Ende doe nam de Wagter eenen kozf binnen sijn kamer / daar dede hy Flo- ris in sitten / en de Wagter stelde hem een- nen kroonen hoet op sijn hooft / ende dekte hem met bloemen / daar hem niemand en sag ende riep daer twee sterke knapen / en- de septe: Heemt dese kroonen / en vzaagt se boven vooz Blanchefleurs kamer ende seyt: Dat ik haar dese sende / en komt terstont weder tot my.

Ende de knapen deden also / ende droe- gen de bloemen boven / des sy bloekten ende sypden / dat zy noot zwaarder bloe-

men droegen / maar sy misten de deure van Blanchefleur / ende vzaachtense vooz Claris deure / ende seyden? Jonkvrou- we Blanchefleur / dit present heeft u den Coorenwagter gesonden. Doe Claris hoorde Blanchefleur noemen / so en septe sy de knapen niet / dat zy de kamer ge- mist hadden / maar sy loeg en dankte hen / ende ging aan den kozf / ende nam een kro- se die haar genoegde.

Doe mepde Floris dat 't Manche- fleur was / en sprook upt / des de Jonk- vrouwe seer verbaart was / ende riep / o wat komt hier upt / soo dat alle de ander Jonk-vrouwen by haar quamen / ende vzaagden ofte haar iet misquam. Als dit Floris hoorde viel hy neder / ende sy dekten hem met kroonen / ende het quam terstont in haaren sin / hoe dat Manche- fleur haar plag te seggen van eenen Jonk-heere die sy minde / die upt Span- gien was / ende dat hy haar seer gelijc was: als sy hem doen sag / pepysde sy dat hy hier in present gesonden was / ende septe tot den andere Jonk-vrou- wen al lachgende / dat een Hozel upt de bloemen quame in haar aangesigte / zo dat zy verbaart wert / ende en soude haar niet onthouden sonder roepen / ende de Jonk-vrouwen sijn al weder in een kamer gegaan. O pepyst wat angst dat Floris hadde / als dat dese Jonk- vrouwe Claris wiste / die eender Hertog- gen Dogter van Almagien was / en- de de schoone Blanchefleur en Claris waren gzoore gespillet / dat de een den anderen altoos hummen noot klaagden / ende sy dienden hy te gader den Admi- raal des moezens en des avonds / de een vragt het water / d' ander de dwaale / ende haar kameren stonden by malkan- deren / een deure hadde zy onder haar twee. Doen gink Claris wegh / ende sloot haar deure / op dat mer de Jonge- link niet en soude melden / ende quam

C 2

105

met Blanchefleur / die daar zat en fugte
om haar Lief met zwaare gedagten / en
sepde: Blanchefleur gaat met my / ik sal
u laten sien sulke bloemen / ik weet wel
gy en saagt geen liever bloemen dan die 'er
zyn. Toen sepde sy / lieve Claris ik heb
in mijn herte zo veel djuks / dat ik na
geen bloemen en vjage / om dat ik so verre
van mijn lief ben / ende mijn Lief van
my / want gy ook wel weet dat my gzo-
te dzoefhepd nakende is. Den Admiraal
meynt my nog in desen maand ten wyve
te nemen / maar dat zweere ik hy en sal;
Och Floris lief dat waare gzoote over-
daat / ende ik sal een oozakie zoeken / dat
hy my haast verstaan sal / mag ik hem
anders niet outgaan.

Ik heb liever mijn lijf te verliesen / dan
Floris minne af te gaan / ende sepde.

O Verdrietelijke tyd alle tyden de
blank /

Alle u geklank) is dzoekheids sank :
Wanneer ik zyn troostelijk aanschijn
blank /

Al dus derben moet /

Ik vinde my lach verstant / bezkrankt /!

In 't Ljden strank / sonder loon of dank /

Pes daegs hondert werben /

Ik verderbe / als gebzoochen scherben /

Want zyn verlangen wilt my out'erben /

In dzoefheden kerben /

Mijn Lief eerbaar /

Eik upre dunkt my wel seben jaar.

Al sie ik al de sandanieren /

Dan allen Dincen / streken / trogieren /

Die ontloken Standaarden en banieren /

Cer banen vjengen /

Al sie ik solang ende vjengd-hanteren /

Daar de blosende wangskens soet als

klosteren.

Met laggende ooggen de goedertieren /

Dausen ende spjngen /

Al hoor ik harpen ofte fluyten klingen /

Als al niet daar 't herte moet verlijngen /

Dooz Venus gehinggen.

Al uptgestoten booz alle dningen.

Dooz ppne zo zwaar :

Eik upre dunkt my wel seben jaar.

Doen spjak Claris / laat staan u kls-
gen bid ik u / ende dooz Floris minne dat
gy met my gaat / en siet hoe schoon die
bloemen zyn. Doe stont Blanchefleur
op ende gink de bloemen besten ende Flo-
ris hoorde wel der twee-spjaken / en wiste
doe wel dat Blanchefleur daar was.

Doe rechte de hy hem op / ende spjonk
upt de korbe metten krooßen-hoed op het
hoofte ende Blanchefleur wert hem ken-
nende / ende hy haar ook / en bleven beide
stom staan van liefde dat sy een woord
niet spjaken en konden / ende liepen al
zwygende malkanderen omhelsende / en-
de kussende wel een upre kank / ten lesten
werden zy spjakkende / ende Blanchefleur
sepde : **O** Claris / die is mijn Lief / mijn-
der zielen hragt mijn troost myn toever-
laat. Doen baden sy Claris alle beyden /
dat zy de minne niet en wilde schepden /
nog uitbzengen / want dan souden wy
moeten sterben. Claris antwoorde / en
heb geen sozge van my / want ik sal hel-
pen al daar ik kan. Van onser beyden ee-
ten en wijn / daar sullen wy onder ons
dzien afleben / ende altoos sulde mij ge-
trouwe binden. Doen scheiden sy van Cla-
ris en gingen t' samen in Blanchefleurs
kamer sitren op haar beddeken / bedekt
met een kostelijk kleet gewozt met Sou-
de / daar zy malkander spjaken van vele
abouturen die hen geschiet waren sint dat
sy malkanderen verlooren hadden. En
Floris sepde : **O** Lief / wat heb ik booz u
geleden / ik heb by na dood geweest.

Doen sepde Blanchefleur : sint dat gy
tot Montorien voert / en hebde ik woopt
blyde geweest / maar altoos in dzyk en el-
lende. Doen kusten zy malkanderen van
blydschap.

Ende Floris toonde haar den Rink met
den Streu / die hem zyn Dooder hadde ge-

geven. Ende sepde haar van wat gzooter
kragt dat hy was.

De Jonkvrouwe Claris had gzoote
sozge dat haar minne soude openbaar
werden / ende hadde hun gaarne geholpen
geijk oft haar selfs hadde geweeft / sy
aten en djonken t' samen datter d' andere
Jonkvrouwen niet af en wisten. Dese
twee gelieven hadden so gzoote vjengd
dat zy ter werelt niet anders en begeerden
dan by malkanderen te zyn / had het hen
mogen gebeuten.

Maar lach neen 't : want de abouture
verkeerde hoztellinge hun blydschap in
gzoote druk : want het gebiel eens op eene
morgenstond / dat Claris sag dat het
schoon dag was / ende wierd verbaart en
liep tot Blanchefleur ende ontwektense
ende seide haar dattet laat was / en Blan-
chefleur sepde : ik kome / ende met dien
viel zy weder in slaap / ende Claris liep
terstond ter fonteynen / ende nam water in
haar bekken / en gink af verbaart booz
haaren Heeren / de Admiraal meynende
haar te binden met de dwaalen bereid.

Ende als den Admiraal Blanchefleur
niet en sag verwonderde hy hem. Ende
vjaagde Claris waar zy was.

Doen antwoorde Claris Heere sy he-
bet al den nacht in haer boeken gelesen / en-
de heebet booz u gebeden / dat u de Goden
lange willen latenleben met eeren / (ende
zoo bleef zy nog slapen) daar de Admi-
raal wel in te vjeden was / ende seide ;
dat is wel een goed werk / met regt zoo
mag zy wel mijn wyf zyn.

Maar des anderen daags ontsponk
Claris / ende het was weder hoog op den
dage. Ende zy riep Blanchefleur ende
hietse op staan zy soude om water gaan
ende Blanchefleur zepde ja ; maar met
dien dwank Floris haar tot hem waart
sijn Lief / ende hy omhelsdese so lange
datse weder in slape viel. Ende Claris
had water gehaalt in een gonde bekken /

en sy gink booz by Blanchefleurs Kamer /
ende riep haar nog eens / maar sy slijp zo
vast dat zy 't niet en hoorde / dus meen-
de Claris dat zy boozgegaan was / ende
Claris meyndeselve lange te roepen / en-
de zy liep haastelijken tot haren Heeren den
Admiraal / en Blanchefleur en was daar
niet. Dies den Admiraal vjaagde waar
Blanchefleur bleef ? Claris antwoorde
hem / Genade ik ging booz by haar kamer
en riepe / ende zy sepde zy soude booz my
daar zyn. Als den Admiraal dit hoorde
verwonderde hy hem ende riep zijnen
Kamerling / ende sepde : Gaat en besiet
waar Blanchefleur blyft / ende laafte tot
my komen / ende de Kamerlink wiste
niet dat Claris beneden was. So liep
den Kamerling opwaart / ende quam in
haren kamer / die seer klaar was van den
dierbaren sienen / ende zag een rijkelijck
bedde / ende van daar Blanchefleur by
Floris leggen / ende meynde dat het Cla-
ris geweest was / want Floris hadde in-
pcl nog baart in zyn aangesigt / ende daar
en was geen so schoon Jonkvrouwe van
aansigte inne zonder Blanchefleur / als
Floris was. Als de Kamerlink de twee
dus minnelijck zag liggen slapen / jam-
merde hem dat hyse soude wekken / ende
keerde wederom tot zijnen Heere / en sep-
de dat Blanchefleur en Claris lagen en
slepen / zo minnelijck in malkanders ar-
men / dat hem deerde dat hyse wekken
soude.

Dit hoorde Claris beneden / ende de
Admiraal ontsak seer vzeelijck in zyn
aansigt van gzooren room / sozgende dat
daar penant met Blanchefleur verhooren
minne plegde.

Doe den Admiraal Floris ende
Blanchefleur wilde doen doden
en hoe zy gratie verkregen.

Als negende Capittel.

Doen

Doen seide de Admiraal / langet met mijn Sweert / ik sal gaan besien dese Jonk vrouwe / want gy hebt gelogen / Claris kraat hier. Ende hy ende de kamerling gingen boven in Blanchefleurs kamer / ende daar dede den Admiraal de vensteren op doen / soo dat de lichten dag daar in scheen / ende ginch tot het bedde met het zwaart in de hant / daar hy sy beyde slapende vant / en den Admiraal stont doen in grooter zorgen / want hem twijffelde of het een Jongelink oft Jonk vrouwe was / want Floris so schoon van aanzigt was. Doen riep hy zijne kamerling / ende dede hun bozzen ontdekken / doen sag hy dattet een Man was / dies hy so toozmig was dat hy niet spreken en lionde. Doen verghief hy zijn zweert en wildense verstaen / des zy upt haaren slaap ontsprongen / ende sagen vooz hun staan de vzeesselijke Heer met een bloten zwerde / doen en twijffelde hun niet zy en moesten beyde sterben.

Ende sagen op malkanderen bitterlijk weenende. Doen sprak den Admiraal / wie zy dy ellendig karth / ende hoe waardy so koen mijn dusdanigen leet te doen en by mijn Lief te slapen? Nu zuldpy hier u leven laten. Floris sprak tot den Admiraal : seer weenende. Genade Heer / dese ist die my nint boven alle die nu levende zyn / ende ik haar weder : noit en was so gestadige minne als wy hebben. Ende Floris bad de Admiraal dat hy hun beyde wilde laten leven / ende dat sy mochten komen vooz zijn Heeren ende Mannen / ende dat mense met vonnisse ombzagt.

Doen gaf den Admiraal respijt / ende liefs brengen in sijn Sale daar men soude gaan dingen om haar beyder lijf.

Doen quam de seeste / die elk Jaar plag te zyn / dar den Admiraal een Wjff nemen soude. So waren daar vergadert de meeste van zijn Rijke / Koningen / Hertogen / Graven / Baronnen ende andere

grootte Heere in groote menigte

Pziam van Croyen en hadden hier geen gelijke / sy was lank ende vzeet een mijle / alle de Pplaaren waren van kristalle : Ende daar quam den Admiraal sitten in 't hoogste / ende gebood dat elk soude zwagen. Ende seide : Gy Heeren hoozt na my ende geeft vonnisse / op dat gy daar of geen schande en verchijgt.

Doen sprak den Admiraal / mijn Heeren / hier is Blanchefleur / die boven vier Maanden hier niet geweest en is / ende die ik hoyte met groote schat / en woegse op tienvout zwaarder met goude als zy was van Uchame / ende hadde gedagt om haar schoonheid haar te nemen tot een Wyve / ende te behouden mijn leven lank.

Ik deder my af dienen / op dat ik se alle dagen soude zien. Ende nu heb ikse bevoude met eene anderen / ende soude se verslagen hebben / maar sy ontsprongen upt haren slaap / ende hebben grootelijks tegen my misdaan in mijn eigen Paleis.

Nu u zyn Heeren / geeft hier af vonnisse dattet eere zy. Dus alle die daar waren verwesense ter dood / ende seiden : Heer Admiraal / wzeekt uwen laster die u gedaan is.

Sommige seiden / dat mense soude hangen / andere dat mense souden rabsaken / andere dat mense met Paarden van een soude trekken / andere dat mense verbazanden soude / andere dat mense in 't water met groote steenen soude verdrinken.

Dus oordeelden zy al t' samen dat men se deezlyk wartelen soude.

Doen stont daer op een Konink Alphas geheeten / ende seide :

't Is groote schanden dat hier dus dantgen geroep is in her Hof vooz mijn Heere ende elck heeft hier zijn vonnisse bysonder. Doet wel ende latet een vooz al dat vonnisse spreken / want wy hebben alle gehoozt het aanleggen van onsen Heere / wy zyn

zijn ook schuldig te hoozen de antwoozden van dese kinderen.

Daar stont by de Konink van Arabien Basier / die seide : Heere dat en prijse ik niet / want hebben zy onsen Heere laster gedaan / zoo ist wel recht dat mense doode / sonder wederleggen / want die eenen Dief met een Dief vinge / hy en soude niet recht niet ten gedinge komen. Doen dedese den Admiraal haalen / met twee Sargtanten diese bzagen / seer bed'oest ende sagen deerlijch op malkanderen. Doen sprak Floris Heer Admiraal / ik wret wel dat ik sterben moet / laat doch Blanchefleur leven : want de schulden sijn mijn dus laat my ongelden / Heere seide Blanchefleur de schulden sijn mijn / want hadde ik in desen Toozen niet geweest / mijn Lief en waar niet gekomen / en het waare schande dat een Konings Sone om my soude sterben. Doen seide Floris neen Heere wilt my verstaen en laat mijn Lief gaan. Sonder twijfel gy sult beyde sterben / sprak den Admiraal / en ik sal u self verstaen / en hy nam een bloot zweet in sijn handen. Dog quam Blanchefleur vooz gelooopen ende bood haaren hals / als Floris dat sag / weende hy en quam gelopen / ende trokse agterwaart / ende seide : Sy soudent 't my alle schande spreken die 't sien / want ik een Man ben / daarom en suldy vooz my niet sterben / ende Floris reikte sijnen hals hy waar greet. Doe greep hem Blanchefleur aan zijn kleeve ende trok hem agter / ende liep vooz hem ende repkte den hals / dat gebeurde lange tijd / en elk wilde vooz sterben. Als dit alle de Heeren sagen / worden zy weenende ende kregen compassie / so seer dat den Admiraal selve compassie had / en weenende ende liet het zweet upt 'er hand vallen. Doe quam daar een Hertog die hun leven seer begeerde / ende seide ik 't Gemeen : my dunkt dat het best waer / ende mijn Heeren eer / dat hy hun beyde haer

lijf gabe / wat sal onsen Heeren helpen / als hyse gedood heeft / hen leven dunkt my best ende dat Floris segge / hoe hy op so vasten Toren mogte komen / en by sijnre Amirpen / op dat hy hem op een ander tyd mag wagten.

Als de Admiraal hoozde dat zijn Heere baden werd hy zelve verblid en seide dat hy 't doen soude / indien dat Floris seggen wilde hoe hy daar toe gekonten was ende niemand is gelwaar geworden.

Heere seide Floris dat en sal ik niet seggen wat in daarom lijde / ten zy dat gy hem vergieft die 'er my toe hielp.

Doe werd den Admiraal nog zammer en zwoert dat hy 't niet doen en soude om niemands wil / zy en soude daarom sterben. Doen viel den Bisschop den Admiraal te voete en bad : Heere vergebet hun allen die Floris behulpig hebben geweest : u heeren begeeren dat op u / want u mag luttel haar dood vaten / ende laat Floris seggen sijnre avonture ; Want uwe herten sal bezer bekomen 't aanhoozen der geschiedenisse van Floris van hem te sien sterben / want sy beyde soo schoon zijn van alle leden als men ergens in 't Lant twee vinden soude mogen : Doen riepen de heeren al te samen / heere vergebet hen de misdaat / ende verhoozt dog uwen heeren bede.

Doen liet hem den Admiraal geraden ende wilden niet tegen hen lieden zyn / ende vergaf Floris en Blanchefleur al haar misdaden ende schuld / en alle den gener dit hen behulpelijck hadden geweest / des die twee gelieven seer verblijd waren. Ende Floris vertelde in de tegenwoozdigheyt van alle die heeren de geschiedenissen die hun beyde geschied was / van die tyd dat sy gebooren waren / tot 'er tyd dat sy gebonden waren van den Admiraal in den Toren dies zy hen alle verwonderde.

Da dat Floris zyn sprake volpnt hadde / ginch hy tot den Admiraal en viel hem te voete / ende bad hem dat hy hem dat

dan Blanchefleur weder geve wilde / daar hy soo veel om geleden en gedaan hadde / want hy seide: Ik en soude sonder haar niet leven konnen / ende waar liever doot dan sonder haar te sijn. Doe nam den Admiraal (om zijn Edelheid te betoonen) Floris by der hand / ende dede hem sitten neffen zijn zijde / ende hy kuste hem ende namse ook by der hand / ende seide: Dient hier geve ik u de Jonck-vrouw ende beverle u voort / ende geve u hejde u leven.

Doen bleven sy hejde te voete / ende de Admiraal namse minnelijk op ende kusten / ende hy soeg Floris Ridder naar de maniere des Lands.

De den Admiraal Claris (een Dogter van Alirangien) ende Floris en Blanchefleur trouwt.

Het laatste Capittel.

ALs nu alle dingen ten beste gekomen waren / zo wert daer groote Pomp ende feest bereyd / Want den Admiraal dede Claris met groote triumphe ryden ten Wonsier / daer hyse trouwde met grooter eeren / ende dese Koninginne hoonen voer alle de heeren ende genooten / ende wilde behouden al sijn leven lang. En Blanchefleur wert ook ter selver kercken gebragt / daer se Floris trouwde met grooter blydschappen / ende daer Admiraal sat in de hoogste stede / ende hy hem sijn Koninginne Claris; ende daer na dede hy by hem sitten Floris ende Blanchefleur / ende daer na die andere Heeren / elk na sijn staat. Daer hiet men groote lof en blydschap / van Cozonopen / sicken / singen / springen ende me-

nigerley musicken-spel / ende de feest duurde menigen dag.

Binne deser feest sijn daer gekomen Ambassaren uit Spangien / ende seiden daer openbaerlyk voer alle Heeren / hoe Floris Vader ende Moeder gestorve waren / ende hoe dat alle dat Land in tribulatie was / om sinder doolinge wille. Als Floris dese zaken verstaan had so was hy seer bedroeft / en verfogt de Admiraal om sijnen verlof / 't welk den Admiraal niet geerne en dede / hem belovende groter Heer te maken dan hy 't hups sijn zou / waar af hem Floris bedankte. Als den Admiraal sag dat hy begeerde te vertrekken / zo heeft hy hem seer rijkelyk beschonken met weele kostelyke giften / ende soo veel Gouds en Silvers als hy begeerde / en zo heeft hy hem den Goden bevolen. Ende zo sijn Floris ende Blanchefleur na Spangien geryst ende hunne staat / daer sy kortelingequa men met goede spoed / daer sy seer blydelijk met grooter triumphe ontfangen werden van al het volk. Ende Floris wert Konink gekroont in sijn Vaders stede / ende Blanchefleur Koninginne. Dese twee leefden langen tyd in grooter liefden / pepuse ende geneugten. Ende Floris doer de begeerte van Blanchefleur maakte alle het volk in sijnen Lande Christenen. Ende kort daer na versterf hem 't Land van Hongarien van sijnen Dom / die zonder Ort sief. Ende sy gewonnen e' samen een Dogter / die Berthe hiet / ende was namaels een Wyf-vrouw van Pepijn / die aan haar warden grooten Koning Karel / soo sommige Historien seggen / die een deugdelijk Prince was.

compl y
f

